

E. Szabó Zoltán: Dr. Kolbusz András (1922-1979) sebész szakorvos

Zsombolyán született 1922-ben. Édesapja Kolbusz Miklós volt, akinek ősei Elzász-Lotharingiából települtek át Magyarországra. Édesanyja Meininger Franciska.

Feleségével, dr. Tamási Margittal szegedi tanulmányai során ismerkedett meg, és együtt kezdték az orvosi pályát Mezőtúron. Judit lányuk 1960-ban született. Jogot végzett, két gyermek édesanyja.

Kolbusz András elemi iskoláit Zsombolyán, középiskoláit Makón, Gyulán és Szarvason végezte. Itt érettségizett. Orvostudományi tanulmányokat Kolozsváron és Szegeden folytatott.

Az orvosi pályát 1952 májusában kezdte Mezőtúron. A kórházban éveken keresztül elismert és sikeres sebészként dolgozott. Jó híre volt a környéken, sok endrődi betegen is segített. Akkor még ritkaság számba ment, hogy olyan kézfejet, amit a sok sérülés miatt le kellett volna vágni, ő – több órás műtéttel – visszavarrt. Politikai elvei miatt azonban fel kellett hagynia a sebészettel: 1960-ban megvált munkahelyétől, s az akkor megüresedett endrődi körzeti orvosi állást foglalta el.

Az endrődiek hamar felismerték, hogy a gyakran nyers modor mélyen emberséges, meleg szívet takar. Endrődön is csinált kisebb sebészeti beavatkozásokat (pl. kinövéseket távolított el). Azokban az években még nem volt ügyeleti rendszer, minden orvos a saját körzetében folyamatosan „ügyelt”. Fáradhatatlan, mindenkin segíteni akaró munkája révén az emberek megszerették, szaktudását elismerték és nagyra tartották.

Nagyon szerette a gyerekeket, főleg a kisbabákat. Előbb iskolaorvos, majd az 1975-ben beinduló általános iskolai kollégium orvosa volt. Együtt érzett a katonákkal, nekik is mindig adott igazolást, ha kértek. Az iskolakerülést viszont nem tűrte, a szimulált betegségeket gyorsan és hatásosan gyógyította az elég nagy adag injekció ígéretével.

Kolbusz doktort 1978-ban hívták vissza a mezőtúri kórházba, de ő nem ment.

Eleinte a Dózsa úton laktak, majd ugyanabban az utcában felépítették saját, szép otthonukat. Ritkán volt szabadideje, olyankor a családdal járta az országot. Jókat beszélgetett barátaival: Vukovics doktorral, Gyökös doktorral, Rófusz Zoli bácsival és Kulik Pistával. Fradi-dukker volt.

Felesége Gyomán volt gyermekorvos. Fiatalon, 1971-ben halt meg. Kislányukat, az akkor tizenegy éves Jutkát azután a nagymama (Mamika) nevelte

tovább. Jutka nagy szeretettel idézte fel szülei emlékét: „Kiskoromban sokat betegeskedtem a mandulámmal, amit ki kellett volna venni. Anya és apa ebben egyetértettek, de apa azt mondta, hogy más nem veheti ki a lánya manduláját, csak ő. Anya pedig azt mondta, hogy nem engedi, mert akkor apa már nem operált. Úgyhogy ma is megvan a mandulám...” – mesélte féltő szeretetüket.

Dr. Kolbusz András 1978-ban szívpanaszokkal került kórházba. Amikor újból munkába állt, első munkanapján Öregszőlőbe hívták beteghez. Útközben hirtelen erős szívroham érte, melyben életét veszítette. A Központi temetőben nyugszik feleségével és Mamival.

Megjelent: Városunk. 2010. november. p. 4. (In memoriam) Elhunyt orvosaink VI.